

ȘCOOL'A ROMANA.

Foia pedagogica si didactica

pentru interesele institutelor de cultura si ale organelor acestora.

Edata si redigeata de

Ioanu Candrea si Basiliu Petri.

Ese odata in septemana, Vinerea. Pretiulu:
pe unu anu 5 fl., pe diumetate 2 fl. 50 cr. —
Pentru insertiuni: cate 5 cr. de siru si timbrulu.

Sabiiu, 21. Maiu v. 1876.

Prenumeratiunile si corespondintele suntu a se
adresá la: Redactiunea „Școalei romane“
in Sabiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben) franco.

Recerintiele unui planu de invetiamantu.

In numerulu 18 alu foiei nóstre amu inceputu a reproduce dupa „Telegrafulu romanu“ unu „proiectu de regulamentu pentru scóolele poporale si normale gr. or. din Archidiecesa“. Amu facutu acést'a mai cu séma din motivu, pentru ca la capu 15 regulamentulu cuprinde unu „planu de invetiamantu pentru scóolele poporale“, de care aveam cea mai mare necesitate.

Ajungundu in numerulu trecutu la publicarea acestui planu de invetiamantu, credemu a nu gresí, déca cu ocasiunea acést'a vomu vorbí, desfórte pe scurtu, despre recerintiele unui planu de invetiamantu in genere, reflecându inse mai multu la unu planu de invetiamantu pentru scóolele poporale, care ne intereséza in prim'a linia.

Unu planu de invetiamantu trebuie se cuprinda urmatóriele elemente:

Antaiu se definésca scopulu scólei in genere, cá se se scie din capulu locului, ce se pote asteptá si pretinde dela ea.

Incátu pentru scopulu si tempulu invetiamantului, tóte scóolele poporale suntu intre sénę egale, differu inse cu privire la numerulu invetiatorilor, dela cari depinde si numerulu claselor; dreptu aceea planulu de invetiamantu va trebuí:

Adóu'a se clasifice scóolele dupa numerulu invetiatorilor si se delinieze formarea de clase, despartieminte si sectiuni pentru fiacare categoria de scóle.

A treia se statorésca obiectele de invetiamantu cu strinsa privire la problem'a scólelor.

In privint'a acést'a nu esista o diferinta esentiala intre scóolele poporale seau primarie si intre institutele mai inalte — scól'a primaria se pote numí cu totu dreptulu universitatea poporala — diferint'a se reduce mai cu séma la intrebarea: ce si cumu se se invetie din fiacare obiectu de invetiamantu. Se cere deci, cá planulu de invetiamantu:

A patra se prescrie: in genere, ce se se propuna in scól'a poporala din fiacare obiectu de invetiamantu,

cu alte cuvinte: care este problem'a scólei respective cu privire la fiacare obiectu de invetiamantu; in specia: in care clase se se propuna fiacare obiectu, apoi: cátu se se propuna din fiacare obiectu in fiacare clase seau anu si semestru, ceea ce va se dica a specificá — dupa principia pedagogice si didactice — pensulu anualu si semestralu din fiacare obiectu pentru fiacare periodu. Unele planuri mergu in privint'a acést'a si mai departe, specificandu pensurile inca si dupa luni si septemani, dupa cumu adeca invetiatorii seau ecsecutorii planului de invetiamantu suntu mai multu seau mai puçinu evalificati.

A cincea se statorésca principiale metodice, dupa cari se se propuna si tracteze fiacare obiectu de invetiamantu.

De órake inse planulu de invetiamantu nici cu privire la materi'a de propusu, si nici cu privire la metoduslu propunerei nu pote fi destulu de specialu, pentru aceea e de lipsa, cá:

A sies'a in planulu de invetiamantu se se recomande seau prescrie manualele si recvisitele didactice pentru usulu invetiatorilor si alu invetiacilor.

A siepta se se spuna, in cátu óre pe septemana este a se propune fiacare obiectu de invetiamantu. Tabel'a relativa la dílele, órele si obiectele de invetiamantu pentru o septemana se numesce planu de prelectiuni seau si planulu lectiunilor, planulu seau impartirea órelor, carele inse se nu se confunde cu planulu de invetiamantu. Déca intr'o clase propunu mai multi invetatori, atunci in rubric'a obiectului respectivu se scrie si numele invetiatorului, care-lu propune.

Dupa cele de sus definitiunea planului de invetiamantu se pote formulá asia: „Planulu de invetiamantu este unu operatu, carele statoresce scopulu si clasele scóleloru respective, obiectele de invetiamantu, problem'a scóleloru cu privire la fiacare obiectu de invetiamantu, pensurile anuale, semestrale etc., principiale metodice, midilócele si órele de invetiamantu“. Seau mai scurtu: „Planulu de invetiamantu“.

mentu este expresiunea principialoru didactice cu aplicare la o scăla anumita seau la o categoria de scăle".

Despre necesitatea unui planu de invetiamentu pentru fiacare scăla nu esista intre pedagogi nici o diferinta de pareri; despre acést'a se pôte indoî numai acel'a, caruia i lipsesce preceperea pentru oper'a invetiamentului seau carele confunda ceea ce pôte prestă unu invetiatoriu eminentu si fora planu de invetiamentu, cu problem'a scărelor preste totu. Câte unu scolariu bunu va esfi si din scăle lasate in voi'a si arbitriulu invetiatorilor; majoritatea scolarilor inse va patimí forte. Invetiamentulu s'a comparatu mai de multe ori cu unu edificiu; ele sémena la olalta si in privint'a planului. Precum a deca unu edificiu mai mare nu se pôte clădi bine si siguru fora de unu planu technicu, asia si invetiamentulu va prosperá dupa recerintia numai predandu-se pe basea unui planu lucratu cu deplina precepere de lucru. Invetiamentulu este unu complexu de mai multe lucruri singuratice, la cari concurgu o multime de factori. Planulu de invetiamentu este chiamat a aduce in actiunea tuturor unitate si armonia; pentru aceea elu si trebuie consultat pasu de pasu. Aici nu incap orbecare si lucru „pe apucate".

*„Den Zufall lässt nur der Gedankenlose walten;
Wer mit Bedacht zum Ziele strebt, verfährt nach
festem Plan",*

dice Goethe, seau romanesce: „Numai celu fora socotela lasa jocu intemplarei órbe; cine tinde cu propusu catra unu scopu, procede dupa unu planu firmu"!

De altmintrea scim din esperintia, ca si invetiatorii nostri au semtîu lips'a unui planu de invetiamentu. De căte ori nu ni-a dîsu unulu si altulu: „Tractarea metodica a unui pensu órecare nu-mi face multa spargere de capu; greutatea cea mare incepe, candu vorb'a este a statori: ce si candu se propunu"?

Pre cătu de necesariu inse este unu planu de invetiamentu, pre atatu de greu este a-lu compune. Germania d. e. cu unu trecutu atât de frumosu in ceea ce privesce institutele ei de cultura, se plangea pana mai anu-tiertiu, ca-i lipsesce inca unu planu de invetiamentu pentru scălele elementarie, despre carele se se pôta dice, ca corespunde in tota privint'a. Se ceru a deca la compunerea unui planu de invetiamentu cunoșcientie profunde universale si pedagogice, esperintie vaste si rutina scolastica. Tocma pentru aceea lucrulu acest'a nici nu se lasa in voi'a si placulu invetiatorilor senguratici, ci se reservéza pentru autoritatile scolare superioare, cari suntu in stare a cunoscere mai bine scopurile culturei, aspiratiunile si trebuintele poporului, progresulu in scientiele universale si pedagogice si esperintele invetiatorilor dela tote scălele de o categoria. Considerandu inse, ca fiacare scăla 'si are referintiele sale locale, de cari planulu de invetiamentu trebuie se tienă contu, pentru aceea autoritatile supreme elaboréza numai planuri normale, cari a deca au in vedere re-

ferintiele comune tuturor scărelor respective; este apoi tréb'a organeloru subalterne a acomodá dispusetiunile generale dupa lipsele si trebuintele particularie seau — nefiindu in stare a face acést'a — a se tienă de planulu normalu. Aici, la elaborarea planurilor pentru scăla propria, invetiatorii mergu pana la specialisarea lectiunilor pentru fiacare óra; in modulu acest'a ei sciu din capulu locului, adeca inainte de a se incepe anulu scolasticu, de căte óre potu dispune in clasea cutare d. e. la geografia, pentru a propune patri'a, Europa, Asia etc. S'ar poté inse prea usioru intemplá, că invetiatorii, elaborandu planurile speciale, se scape ici côle din vedere met'a deliniata in planulu normalu pentru o clase au pentru o disciplina órecare si se favoriseze unu obiectu de predilectiune pe contul altuia; pentru aceea fia care planu specialu, inainte de a se pune in pracsu, are lipsa de aprobarea mai inalta.

Ce se fia inse, candu la o scăla órecare clasea seau clasele superioare (caci cu clasa elementaria nu se pôte intemplá asia ce-va) momentanu nu s'aru aflá la inaltimea preveduta in planulu prescrisul. Atunci invetiatorii se voru nevoi, incordandu-se din töte poterile, sporindu órele de propunere si contragându seau simplificandu pensurile intermediarie a se radicá cătu se pôte de iute la nivelulu trasu in planulu prescrisul; nici intru unu casu inse lacune in propunere se nu se faca. Dar nici sub nivelulu planului de invetiamentu nici o scăla se nu remana, pentru ca remanendu, nu este scăla completa de categori'a cutare. Déca vin'a la acést'a o pôrta invetiatorii prin arbitriulu seau necapacitatea loru, atunci binele publicu cere, că invetiatorii necorespondietori se fia inlocuiti prin altii mai buni, caci nu scăla este pentru ei, ci ei suntu pentru scăla; déca inse caus'a jace in alte impregurari, precum in lips'a de midilóce didactice, in frecventare neregulata etc., in casulu acest'a scăla e de compatimitu, ér despuitorii scălei — de condamnatu.

Asia se urméra in tieri, unde referintiele scolare suntu mai regulate si mai consolidate, si — multiamita ceriului! — totu asia potemu face astadi si noi. Avemu deja unu numeru respectabilu de invetiatori bine-qualificati si petrunsi de santieni'a chiamarei loru; se lucra cu totu deadinsulu spre a le asigurá o pusetiune materiala si sociala mai demna; si chiar dîlele aceste, că prin contielegere reciproca, ambe consistóriale nôstre archidiocesane publicara planuri normale de invetiamentu, cari punu o base sigura pentru imbunatatfri ulteriore.

Recunoscientia loru si celor ce le-au compusu!

In urm'a acestoru planuri invetiamentulu nostru elementariu seau primariu ese din coasulu, din formele nebulóse de pana aici si ié forme mai concrete. Acum e rondulu la invetiatorii nostri a traduce planurile in fapte, a le realizá. Atunci apoi istori'a pedagogiei la noi va datá dela publicarea acestoru planuri periodulu unui nou aventu in instructiunea nôstra primaria.

Asia se fia!

Dile istorice memorabile.

Precum fiacare popor cu potere de viézia si cu o patria propria, asia si poporului romanu are in istoria sa dile memorabile, dile de fapte mari si gloriose, cari merita a fi pastrate in memorie urmasiloru, pentru ca acestia se cunosc si se deprindia virtutile strabune. Una dintre multele dile memorabile inscrise in istoria Romaniloru e si dîua dela 16 Iuniu 1476, candu se intempla intre Moldoveni si Turci batalia dela Resboieni, monumentu eternu de curagiu si eroismu romanu. Bine face deci „Curieriu“ de Iasi, caci propune „a se celebră in aceea dî o ceremonia religioasa in tota tiéra intru memorie a marelui Domn si a tuturor fililoru Moldoveni, cari luptandu acolo pentru sustinerea natiunalitatiei si religiunei romane, cu osale loru au albitu loculu, ce acumu pôrta numele de Valea-alba“. Se ne aducem aminte de faptele maretie ale strabuniloru nostri, se ne aducem aminte de ele la tota ocasiunea si cu deosebire in tempulu presentu, se ne insufletim de virtutile loru si se invetiamu dela ei a lupta si a mori pentru patria. Se ne uitam in privintia acesta la alte popora, se privim d. e. la Germani si in specia la Prussiani, cari cu serbarea dileloru memorabile din istoria loru facu unu cultu formalu, ce-lu estindu chiar si asupra barbatiloru loru mai alesi, asupra eroiloru loru de spada, scientia si arta. Mai multu: doi pedagogi din Prussia (Stiehl si Bock) mersera in privintia acesta si mai departe si cerura, ca invetiamentulu din istoria patriei se se grupeze cu totulu pre langa dilele istorice mai memorabile. Si acesta parte didactica a cestiunei mai cu séma ne indemnă si pre noi a luá in numerulu 19 alu foiei nostre notitia despre propunerea „Curieriu“ dela Iasi, vrendu adeca dupa datin'a nostra a ne folosi de o ocasiune bine-venita, de unu casu concretu, spre a vorbi despre acesta fase in metodulu invetiamentului istoricu, ca asia se potemu inveti si aici din esperintiele altora.

Ideea fundamentalala pentru propunerea istoriei in modulu amintit este acesta: „Biserica si are anulu seu bisericescu cu serbatorile sale bisericesci, si fiacare serbatore si are istoria sa propria. In modu analogu se serbeze si scola in anulu seu scolasticu serbatori natiunale, tractandu cu ocasiunea acestora istoriore natiunale, cari in totalitatea loru se compuna unu „evangeliu natiunalu“.

Stiehl dice: „O parte mare a materiei din istoria patriei trebuie se o grupamu dupa unu calindariu natiunalu. Acestu calindariu, ce e dreptu, inca nu esista in conscientia poporului; noi ince avemu in vedere poporul viitoriu. Fapte si evenimente epocale, ce taia afundu in istoria patriei, trebuie se se propuna si se se introduca in conscientia copiiloru chiar in dîua si in tempulu, in care s'au intemplatu. Urmandu asia, invetiamentulu se intretiese in viézia copiiloru si devine elementariu, va se dica se léga de o intuiție ocasiunala, concreta. Prin acesta nu pre-

tindemu, ca pentru fiacare dî au septemana din anu se se statorésca câte o istoriora, si pentru fiacare istoriora o dî anumita; ince ca se vorbim de lucruri mai cunoscute, — au dilele dela 18 Ianuariu (1701: incoronarea primului rege prussianu), 31 Maiu (1740: suírea pe tronu a lui Fridericu celu mare), 18 Iuniu (1815: batalia dela Belle-Alliance), 18 Optobre (1813: batalia dela Lipsca), 31 Optobre (1517: inceperea reformatiunei), 16 Novembre (1483: nascerea lui Luteru) etc. nu suntu ele momente, pre langa cari se grupéza evenimente mari din istoria patriei? Si câte alte dile si tempuri din istoria Germaniei nu suntu demne a fi introduse in memorie poporului ca totu atate pietri monumentale! Si prin ce s'ar poté face acesta mai instructivu, mai demnu si mai durabilu, decat transpunendu-ne la dile de acestea cu totulu in tempurile trecute“!

Asia Stiehl!

La inceputu ideea acesta, frapandu, afla multi partitori. Esperintia ince si o cercetare mai de aprópe a lucrului au aratatu, ca ea nu se poate justifică nice de cătu. Toti pedagogii de astadi adeca suntu de acordu, ca invetiamentulu istoricu, chiar si celu ce se compune din biografie sengaratice, trebuie se se tiana strictu de firulu cronologiei, deca este, ca scolarii se aiba o idee despre cursulu naturalu alu evenimentelor; grupandu ince materi'a istorica dupa dile memorabile, observarea cronologiei este absolutu imposibila, — invetiamentulu devine unu adeveratu „quodlibetu istoricu“. Afara de acesta in unele luni materi'a istorica s'ar gramadfi preste mesura, in altele érasi ar fi forte redusa. Si apoi ce se fia cu evenimentele, cari cadu in lunile de vacatiune?

Éca motivele, din cari pedagogia de astadi numesce ideea lui Stiehl o „erore pedagogica“! Ea s'ar poté aplică facia de ómeni mari, cari deja sciu istoria, nu ince facia de copii, cari au se o invetie.

Cu tota acestea ea se nu se lapede cu totulu, ci se se aplice, numai in altu modu. Nu materi'a istorica se se grupeze dupa dilele memorabile, ci dilele memorabile se se intretiesa in invetiamentulu istoricu. In dîua cutare adeca invetiatoriulu se nu lipsesc a espune scolariloru sei in modu serbatorescu si dora mai pe largu, decat s'ar poté face acesta la instructiunea propria, evenimentulu istoricu, ce avu locu in dîua aceea. Cantari acomodate, portrete relative etc. voru contribui si mai multu la inaltierea dilei.

In modulu acesta invetiamentulu istoricu nu patimesce nimicu, ér dilele memorabile inca si afia apretiarea, ce o merita in totu casulu. —

In numerulu viitoriu vomu aduce biografi'a lui Stefanu celu mare.

Tractarea numerului 10.

(Urmare.)

4. Subtractiunea.

a) Restulu.

Numerati dupa mine!

*

Câte liniutie am făcătu? Acumu stergu un'a; câte liniutie au mai remasu? — Éca tienu in sus tōte degetele dela ambe manile; câte suntu de tōte? Acumu indiescu unulu; câte mai stau in sus?

Unulu din dicece remanu noua.

Unu copilu mancandu din 10 mere unulu, are 10 mere fora unulu; câtu face acăst'a?

Dicece foră unulu suntu noua.

Unu copilu a avutu 10 cruceri si de unulu si-a cumperatu unu stilu; câti i-au mai remasu? Esprima (seau df) acăst'a cu cuvēntulu din! Acumu cu cuvēntulu fōra!

Din 10 pomi altuiti unulu s'a uscatu; câti s'a prinsu?

Éca punu cuburile aceste pe marginea mesei; câte suntu de tōte? (10). Acumu ieu din ele dōua; câte au mai remasu? — Radicati 10 degete in sus! Acumu indoitii dōua; câte mai stau in sus?

Doi din dicece remanu optu.

Dicece foră doi suntu optu.

Din 10 nuci dōue au fostu rele; câte au fostu bune? — Unu omu a avutu 10 boi, din cari a vēndutu o parochia; câti boi i-au mai remasu? Cumu ai calculat?

Voiu se dau tōte bilele de pe drotulu acest'a in partea acăst'a; numerati! Câte suntu de tōte? Acum ieu din ele trei; câte au mai remasu?

Numerati din 10 bătisiōre 3 intr'o parte! Câte au mai remasu?

Trei din dicece remanu siepte.

Dicece foră trei suntu siepte.

O copila a dusu de vendutu 10 óua, inse nebagandu de séma a spartu trei; câte i-au remasu intregi?

Ce remane, se numesce remasitia seu restu.

Din 10 fusa s'a restiatu 3; câtu face restulu seu remastii'a?

Pe tabla suntu érasi 10 liniutie, din cari éca stergu 4; câte mai suntu? Luati din 10 bătisiōre 4; câte au mai remasu?

Patru din dicece remanu siese.

Dicece foră patru suntu siese.

Din 10 metri de panza s'a croitudo de camesi 4; câtu face restulu? — Din 10 pui de gaina s'a vēndutu dōue parechi; câti au mai remasu?

Câte bile suntu pe drotulu acest'a? Déca din aceste 10 bile voiudá 5 intr'o parte, — câte remanu in partea ceealalta?

Din 10 bătisiōre luandu 5, câte mai remanu?

Cinci din dicece remanu cinci.

Dicece foră cinci suntu cinci.

Unu copilu avu se scrie liter'a r de 10 ori si o scrisse de 5 ori; de câte ori mai are se o scrie? Din 10 ori, tōte a fetă, au fetatudo deja 5; câte mai au se fete?

Facu pe tabla érasi 10 liniutie, din cari stergu acumu 6; numerati, câte au mai remasu? Luati din 10 bătisiōre 6! câte mai suntu?

Siese din dicece remanu patru.

Dicece foră siese suntu patru.

Intr' unu cosiu au fostu 10 litri de linte, din cari s'a luatudo pe rōndu 6 litri; câtu face restulu? Pe unu locu au fostu 10 clai de grāu; carandu-se din ele 6, câte mai suntu de caratu?

Pe mésa stau 10 cuburi, din cari éca ieu 7; câte mai suntu?

Aici am 10 bătisiōre; éca ieu din ele 7; câte au mai remasu?

Siepte din dicece remanu trei.

Dicece foră siepte suntu trei.

Intr'unu fōle suntu 10 chilogrami de branza, din cari s'a vendutu 7; catu face restulu? — Anulu scołasticu e de 10 luni; espirandu 7, — câte mai suntu indereptu?

Numerati! Câte liniutie am facutu acumu pe tabla? Éca stergu érasi 8; câte au mai remasu? Aici suntu 10 degete; indoindu 8, — câte mai stau in sus?

Optu din dicece remanu doi.

Dicece foră optu suntu doi.

Unu omu apromise, ca va aduce la cladirea scólei celei noue 10 cara de piétra. „De optu mi-a ajutatu D-dieu“, dīse elu intr'o dī; câte cara mai are se aduca? — Unu omu avu 10 stupi, 8 i bagă pe iérna, ceialalti i vendū; câti a vēndutu?

Aici suntu 10 bile; luandu din ele 9, — câte mai remanu?

Din 10 liniutie éca stergu 9; câte mai suntu?

Noua din dicece remane unulu.

Dicece foră noua face unulu.

Unu plugariu luă cu sene 10 litri de sementia, din cari semenă inse numai noue; câti litri i-au remasu? — Din 10 clai de secara imblatindu-se 9, — câte au mai remasu?

Numerati pe mésa 10 bătisiōre! Luati acumu din ele 10! Câte au mai remasu?

Dicece din dicece nu remane nimica.

Dicece foră dicece face nimica.

Tatalu aduse din gradina 10 mere, din cari dete 6 fiului seu celui mare, ér 4 fiului celui mai micu; câte i-au mai remasu? Cumu ai calculat? — O copila seraca portă de vendutu 10 buchete seu strutiuri de flori; 5 i-le cumperă unu domnu, 4 o dōmna si 1 o scolarita de presentu pentru invetiatorés'a sa; câte buchete mai remasera copilei serace? Cumu ai calculat?

Câtu mai remane, luandu din dicece 5? 9? 2? 1? 7? 3? 6? 4? 8? Câtu suntu dicece foră: 1? 9? 2? 8? 3? 7? 4? 6? 5? — Unu scolariu avea 10 pere, din cari dete unui conscolariu 3, altuia 2; câte si-a tienutu penru sene? Cumu ai calculat?

b) Diferinti'a.

Numerati dupa mine: ||| | | | | | | |

Numerati érasi: ||| | | | | | | |

Câte liniutie suntu in rōndulu de ântâiu? Si in alu doile? Cu câtu e 10 mai multu (si mai mare) decâtuo

9? Cu câtu e 9 mai puçinu (si mai micu) decâtu 10? Câtu face deosebirea intre 10 si 9? Insemnat-ve: in locu de deosebire vomu dſce diferintia, di-fe-rin-ti'a. Cumu vomu dſce in locu de deosebire? Carea e diferintia intre 10 si 9?

Diferintia intre 10 si 9 e 1.

Unu copilu a aflatu sub meru ieri demânétia 10 mere, asta-demanétia 9; cu câte mere a aflatu ieri mai multu decâtu astadi? Cu câte astadi mai puçinu decâtu ieri? — Unu scolariu si-a liniatu 2 feție de scrisu, pe o fație de 10 rônduri, pe ceealalta de 9 rônduri; câtu face diferintia? Esprima acést'a cu alte cuvinte!

Câte liniutie suntu in rôndulu de asupra? Câte in rôndulu de desubtu? Asemenati seau comparati 10 cu 8! Cu câtu e 10 mai multu decâtu 8? 8 mai puçinu decâtu 10? Esprima acést'a cu cuvîntulu „diferintia”!

Diferintia intre 10 si 8 e 2.

O muiere a aflatu la ratie ieri 10 óua, astadi 8; cu câte óua a aflatu ieri mai multu decâtu astadi? Cu câte astadi mai puçinu decâtu ieri? — Unu copilu capetă 10 alune si 8 nuci; cu câtu mai multe alune decâtu nuci? cu câtu mai puçine nuci decâtu alune?

Cu câtu e 10 mai multu decâtu 7? 7 mai puçinu decâtu 10? Câtu face diferintia?

Diferintia intre 10 si 7 face 3.

Intr'unu locu suntu 10 clâi, intr'altulu 7; carea e diferintia? Comparéza 10 cu 7! — Unu omu tiene preste vîra 10 cái, preste iérna 7; cu câti cái tiene elu vîra mai multu decâtu iérn'a? iérn'a mai puçinu decâtu vîr'a?

Comparati 10 cu 6! cu câtu e 10 mai multu decâtu 6? 6 mai puçinu decâtu 10? Carea e diferintia intre 10 si 6?

Diferintia intre 10 si 6 este 4.

Unu racu are 10 petiore, rudasc'a 6; carea e diferintia? — Unu omu are 10 capre si 6 oi; cu câtu are mai multe capre decâtu oi? cu câtu mai puçine oi decâtu capre?

Cu câtu e 10 mai multu decâtu 5? 5 mai puçinu decâtu 10? Carea e diferintia?

Diferintia intre 10 si 5 este 5.

Din unu trunchiu s'aui taiatu 10 scanduri, din altulu mai subțire 5; carea e diferintia? Esprima acést'a cu alte cuvinte! — In unu stratu suntu 10 pruni si 5 ceresi; cu câtu suntu mai multi pruni decâtu ceresi? cu câtu mai puçini ceresi decâtu pruni?

Comparéza 10 cu 4! Care e diferintia intre ambi numerii?

Diferintia intre 10 si 4 este 6.

Cumu poti esprimá acést'a altmintrea?

Intr'unu fôle suntu 10 chilogrami de brânza, intru altulu numai 4; câtu face diferintia? — Unu scolariu e de 10 ani, frate-so de 4; cu câti ani e scolarulu mai betranu decâtu frate-so? cu câti frate-so mai tîneru decâtu scolarulu?

Cu câtu e 10 mai multu decâtu 3? Cu câtu 3 mai puçinu decâtu 10? Câtu face diferintia intre 10 si 3?

Diferintia intre 10 si 7 face 3.

Intr'o gradina suntu 10 meri si 3 peri; cu câtu suntu mai multi meri decâtu peri? cu câtu mai puçini peri decâtu meri?

Unu scolariu si-a cumperatu de 10 cruceri tablitia si de 3 stiluri; cu câtu a datu pentru tablitia mai multu decâtu pe stiluri? pe stiluri mai puçinu decâtu pe tablitia.

Care e diferintia intre 10 si 2?

Diferintia intre 10 si 2 e 8.

„Anu a facutu vîti'a acést'a 10 struguri, acumu numai 2“, dſe unu tata catra fiu-so. Cu câtu anu mai multu decâtu acumu? cu câtu acumu mai puçinu decâtu anu? Unu omu avea odata 10 servitori, acumu are numai 2; care e diferintia?

Cu câtu e 10 mai multu decâtu 1? Cu câtu e 1 mai puçinu decâtu 10? Carea e diferintia intre 10 si 1?

Diferintia intre 10 si 1 e 9.

Intr'o scola au lipsit Luni 10 scolari, Marti numai unulu; care e diferintia? — Unu meru teneru avea ieri inca 10 mere, astadi are numai 1; câte mere au cadiutu de ieri pana astadi? Carea e diferintia intre 10 si 1? 10 si 9? 10 si 7? 10 si 2? 10 si 8? 10 si 5? 10 si 4? 10 si 6? 10 si 3? 10 si 10? Io-mi cugetu unu numeru, acel'a face diferintia intre 10 si 3; care e numerulu acel'a?

Cu cifre:

10 — 1 =	9
10 — 2 =	8
10 — 3 =	7
10 — 4 =	6
10 — 5 =	5
10 — 6 =	4
10 — 7 =	3
10 — 8 =	2
10 — 9 =	1
10 — 10 =	0

(Va urmă).

Proiectu de regulamentu

pentru scóolele poporale si normale gr. or. din archidiocesa (elaboratú in urm'a conclusului sinodului archidiocesan din 16 Aprilie 1875. Nr. 55).

Capu 15.

Planulu de invetiamentu

in privint'a obiectelor indicate in capitlulu precedentu.

(Urmare.)

Anulu II.

a) Ecsercitia intuitive.

Cerculu 1. Scól'a.

I. Intuitiune reala.

1. Numirea corecta si dupa ordine a obiectelor din scóla si de prin pregiurulu scólei in forme nedeterminate si determinate.

2. Intrebuintiarea acelor obiecte.

3. Descrierea loru dupa materia, forma, marime, colóre si dupa partile constitutive, intrebuintiarea acestoru parti.

4. Asemenarea si deosebirea.

II. Intuitiune morală.

1. Scolari, conscolari, invetiatoriu.

2. Portarea unui bunu scolaru in scóla, acasa si in biserică.

Cerculu 2. Cas'a parintiésca.

I. Intuitiune reala.

Esteriorulu unei case:

1. Numirea corecta si dupa ordine a partilor esterne ale casei, in forma nedeterminata si determinata.

2. Descrierea partilor esteriore ale casei dupa materia, forma, marime; partile constitutive si intrebuintiarea loru.

Interiorulu unei case:

1. Numirea corecta si dupa ordine a partilor principale din interiorulu casei: ambitu, celariu, trepte, camere, incaperi, cuina etc., asemenea se voru numí si obiectele dintr'însele. La numirea acestor'a se va observá ordinea dela mai simplu la mai complicatu, dela mai micu si mai usioru la mai mare si mai greu, dela ce este mai necesariu la mai puçinu necesariu, dela mobile folositóre la articuli de lucsu etc.

2. Descrierea loru dupa materia, forma, marime, colóre, positura si intrebuintiare.

Alte cladiri economice (siura, siopru, grasdu etc.):

1. Partile din launtru si de dinafara ale acestoru cladiri; descrierea loru dupa materia, forma, marime si dupa partile constitutive. Intrebuintiarea loru.

Diferitele unelte economice:

1. Numirea si intrebuintiarea loru. Asemenarea si deosebirea.

II. Intuitiune morală.

Locuitorii casei, familia, servitori.

1. Tata, mama, adeca parinti. Ocupatiunile parintilor si misiunea loru façia de copii, carora le procura: locuintia, nutrementu, imbracaminte, educatiune, carti etc.

Detorintiele copiilor catra parinti: iubire, supunere, ascultare.

2. Frati, sorori, adeca fratini.

Detorintiele fratilor intre sine.

3. Servitori, servitóre; chiamarea servitorilor; detorintiele catra servitori.

Cerculu 3. Corpulu omenescu.

I. Intuitiune reala.

Partile principale ale corpului omenescu.

1. Numirea corecta a principalelor parti, ce constituiesc trupulu omului in forma nedeterminata si determinata.

2. Descrierea partilor principale ale corpului omenescu, si functiunile loru. — Numirea partilor din partile principale.

3. Cele cinci sensuri ale omului.

4. Trebuintiele corpului omenescu: locuintia, nutrementu, imbracaminte, aeru, somnu, miscare etc.

II. Intuitiune morală.

Regule sanitarie sau de higiena: curatienia, cumpetu, activitate, barbatia, scularie de demânetia etc.

Cerculu 4. Natur'a (animalele si plantele).

I. Intuitiune reala.

Animale.

1. Numirea corecta a celor mai insemnate animale domestice, selbatice si de apa.

2. Descrierea acestoru animale cu privire la partile constitutive ale corpului, cu privire la forma, marime si colóre, la modulu de vietuire si la folosulu loru. Asemenarea si deosebirea.

Plante.

1. Gradin'a. Numirea corecta a obiectelor din gradina in forma nedeterminata si determinata.

2. Numirea corecta a unoru plante din gradina, descrierea loru cu privire la partile principale: radecina, trunchiu, coróna. Folosulu. Asemenarea si deosebirea.

3. Campulu si padurea. Numirea unoru plante mai cunoscute de pre campu si din padure. Descrierea. Intrebuintiarea.

II. Intuitiune morală.

1. Se nu maltratamu animalele.

2. Se nu stricamu nimicu in gradina, pre campu si in padure.

Cerculu 5. Loculu nascerei (satulu sau orasiulu).

1. Casele. Numirea corecta a celor mai insemnate edificia din loculu natalu.

2. Descrierea edificialor mai insemnate, precum biserica, scóla etc. dupa materia, forma, marime, positiuine. Folosulu loru. Asemenarea si deosebirea. —

3. Stradele si piatile (tergurile), numirea si descrierea loru, mai alesu dupa pozitioane si marime.

II. Intuitiune morală.

1. Locuitorii satului sau ai orasiului in societate.

2. Detorintiele loru reciproce.

3. Portarea frumósa in biserica, in scóla si pre afara.

b) *Cetirea si scrierea.*

La inceputul acestui anu se face o repetire exactă și cu deameruntul asupr'a celor petrecute din scriptologie. În urm'a acestei repetiri cetirea și scrierea se voru tractă apoi că obiecte de sănătate statutorie, în ore deosebite.

1. *Cetirea.* În anulu acest'a, pre langa cetirea mecanica, elevii se voru familiarisă și cu cetirea logica, după cătu o va permite gradul loru de dezvoltare intelectuala.

La cetirea mecanica se se pörte de grige, că ea se fia fluenta și cu pronunciatiune corecta, observându-se interpunctiunea și adeverat'a accentuare. Invetatoriulu la cetirea mecanica că și la cea logica va ceti insusi mai întâiu bucat'a alăsa pentru elevi.

La cetirea logica se va portă de grige, că elevii se intelégă cele cetite, familiarisindu-se și cu intielesul cuvintelor mai grele, atât in prosa, cătu și in versiuri. Spre deprinderea și fortificarea memoriei li se va dă elevilor se invetie de rostu bucati mai mici in versiuri sau in prosa, totu-déun'a de cuprinsu moralu.

2. *Scrierea.* Scrierea se va urmá că și in anulu precedentu, mai întâiu pre tablitie, apoi pre hartia, dara in modu mai ingrigit, cu privire la caligrafia.

Invetatoriulu si in anulu acest'a va luá alfabetulu, mai antâiu celu micu, apoi celu mare, observandu afinitatea literilor. Va scrie cuvinte singuratici și propusetiuni in modu caligraficu. In acesti doi ani se recomenda cu totu deadinsulu metodulu scrierii dupa tactu.

c) *Deprinderi gramaticale, ortografice și stilistice.*

Dupa ce voru fi câstigatu elevii ore-si care destinate in vorbire, cetire și scriere, și dupa ce voru fi inceputu a intielege ceea ce ceteșeu; invetatoriulu i va familiarisă cu notiuni mai usioare din gramatica, precum suntu cele urmatorie: propusetiunea simpla. — Subiectu, predicatu. — Singularu, pluralu. — Substantivu, adiectivu si verbu in genere.

La scrierea propusetiunilor, fia dictate de invetatori, fia formate de elevi, se voru observá și deprinde unele regule mai usioare de ortografie și de stilu.

Anulu III.

a) *Esercicie intuitive.*

Cerculu 1. Scóla.

Repetirea celor cuprinse in acestu cercu din anulu precedentu, cu acelu adausu, că materialulu pertractat se se mai largescă și se se preciseze mai bine.

Cerculu 2. Cas'a parintiesca.

Asemenea se va purcede și la acestu cercu.

Cerculu 3. Corpulu omenescu.

Repetirea celor din anulu precedentu cuprinse in acestu cercu, cu acelu adausu inse, că se se descrie acum și partile partilor principale, in modu cătu se pote mai chiaru și mai precisu.

Cerculu 4. Natur'a.

Animalele și plantele. Descrierea și clasearea loru, dupa cartea de lectura. Se se insiste cu deosebire asupr'a

modului de reproductiune, vietuire și intretinere alu feluritelor animale și plante folositore.

Notiuni generale despre minerale.

Cerculu 5. Satulu sau orasiulu.

Repetirea celor din anulu precedentu. Catra acelea se mai adauge: orientarea după cele 4 puncte cardinale.

— Descrierea stradelor din comună; pozițiunea loru intre sine și direcțiunea. — Edilitatea publică (?); regularea stradelor, a terasamentelor. Obiectele cele mai importante și mai interesante de pre strade și din piațele publice. — Icón'a satului sau a orașului trasăta in puncte topografice generale pre tabela. Astfelui de icône trebuie se se fi facutu și despre școală, biserică, cas'a parintiesca etc. Impregurimea satului sau hotarului, din tóte punctele de vedere. — Satele vecine și tienu-tulu intregu. — Locuitorii tienutului; deosebitele loru ocupatiuni; descrierea acestor ocupatiuni.

b) *Cetirea și scrierea.*

1. *Cetirea.* În anulu acest'a cetirea se va urmá că și in anulu precedentu, adeca cea mecanica paralelu cu cea logica, observandu-se mai alesu interpunctiunea și drépt'a accentuare. Invetatoriulu va deprinde pre elevi a reproduce cu propriile loru cuvinte intregulu cuprinsu logicu alu unei bucati de cetire. Memorarea unoru poesiore și istoriōre morale.

2. *Scrierea.* Repetirea celor din anulu trecutu, adeca: alfabetulu micu și mare in modu mai caligraficu. Deprinderi libere in scrierea unoru propusetiuni (sentințe, maxime), in copiarea unoru istoriōre mai scurte din cartea de lectura.

c) *Deprinderi gramaticale, ortografice și stilistice.*

Propusetiunea simpla; partile constitutive: subiectulu și predicatulu. — Cunoscerea substantivelor după genu și numeru; declinarea substantivelor. Notiuni despre adiectivu, că atributivu și predicativu. Declinarea adiectivului.

Pronumele. Cunoscerea mai aprofundata a pronumelui personalu, éra a celor-lalte pronume numai in generalu. Declinarea pronumelui personalu.

Verbulu. Cunoscerea verbului și conjugarea lui in tempurile principale. Verbele auxiliare și conjugarea loru.

In legatura cu aceste deprinderi gramaticale se voru aduce și deprinderile ortografice și stilistice. Elevii se fia tienuti a copia esactu și cu grige cele ce au decopiatu pre tabela sau pre tablitie. Ei voru respunde in scrisu la unele intrebări simple; voru decopia frumosu din memoria unele bucati invetiate de rostu. Se voru deprinde a introduce mici modificari in tempurile verbului, in persoane și alte reporturi gramaticale; se imiteze mici descrieri și istorisiri din cartea de cetire. In fine sa fia pusi in pozitie de a poté reproduce in scrisu totu ce-au invetiatu cu stricta observare a ortografiei. Deprinderi stilistice la finea fia-carui cercu de intuitiune.

(Va urmá).

Starea „Fondului pentru infientarea unei scăole romane de fetitie in Clusiu“.

Dela ultimulu ratiocinu despre starea fondului nostru, publicatu in nr. 20 din Martiu 1875 alu „Federatiunei“, pana in presentu avemu se comunicamu publicului imbucuratoriulu faptu, că statutele fondului cestiunatu, alaturate aice spre publicare, in fine se aprobara decatru reg. ministeriu de interne cu nr. 57001 din 22. Novembre 1875. In consecintia acesteia adunarea generala conchiamata, cumu se sci, pre 1/13 Ianuariu 1876, constitui definitiv comitetul fondului, realegundu de presiedente pre d. Alesandru Lazaru, de notariu pre d. Dr. Greg. Silasi, de cassariu pre d. Laz. Baldi, de membri pre dd. Lad. Vaida, Gabr. Popu, Bas. Rosiescu, Leont. Popu, Ioane Petranu; la care numeru vine a se adauge unu membru tramiendu din gremiulu junimei rom. universitarie de aice, carea in chipu de recunoscintia pentru ideea si initiativ'a salutariei intreprinderi fu din partea betraniloru invitata a participa estu-modu la aministrarea ulteriore a fondului.

Totu cu ocaziunea memoratei adunari generale se ecsamină si ratiociniulu casariului, carele afandu-se in ordine, d-lui casariu Lazaru Baldi i-se dede absolutoriu pre tempulu trecutu. Ratiociniulu arata, ca pre candu in Februaru a. tr. fondulu avea cu totulu 1080 fl. (una miia optudieci de fl.) 19 cr. v. a., acelasiu in presentu posiede, dupa subtragerea speselor de 2 fl. 20 cr. pre intregu a. tr. 1362 fl. (una miia trei cente siese dieci si doi fl.) 33 cr. v. a. Anume una actie de ale „Albinei“ 100 fl., două actie de ale „Transilv.“ solvite câte cu 70 fl., la olalta 140 fl., una actie de ale „Gradinei de copii“ din Clusiu 50 fl., una obligatiune de desarcinarea pamentului Transilv. 50 fl., in patru contracte 701 fl. 90 cr. dati imprumutu prelanga intabulare, in cas'a de pastrare de aice 174 fl. 3 cr., la casariu 40 cr., una obligatiune de statu (promissa de prea rev. d. protopopu alu Clusiului Gabriele Popu) 100 fl., două obligatiuni private 46 fl. Asiadara resulta unu crescamentu de 282 fl. 14 cr., cu care fondulu se marí in anulu espiratu.

Crescamentulu provine parte din interese dupa capitalu, parte din trei donatiuni marinimoșe: un'a facuta de reverendisimulu d. canonicu metrop. Constantinu Papfalvi, carele binevoi a ne tramite 15 fl. in favórea intreprinderei; alt'a de „Asociat. rom. transilv.“, cursa din sum'a de 100 fl. votata pre séma-ne de cătra adunarea gen. din Reginu ne licuidà prim'a rata semestrale in 50 fl.; a trei-a de d. advocatu in Clusiu Ioane Petranu, carele in prea cunoscutulu seu zelu adeveratu romanescu indata dupa aprobarea statutelor grabí a intrá in sfrulu membriloru fundatori ai scălei nostre proiectate, depunendu sum'a de 100 fl. in preamentitele: una actie de ale „Gradinei de copii“ valoratòria 50 fl.

si una obligatiune de desarcinarea pamentului transilv. érasí 50 fl.

Comitetulu aducundu aceste la cunoscintia publicului nostru, 'si implinesce un'a din cele mai placute detorintie, rostindu laudatfloru binefacutori marinimosi cea mai cordiala si mai fierbinte a sa multiamita. Faca ceriulu, că profumulu sacrificiului loru se se respondésca pre unde numai respira unu Romanu aerulu celu liberu si santu alu lui D-dieu; că sacrificiulu loru se stremure pre dieci, sute si miile la asemeni sacrificie bineprimite inaintea lui D-dieu si a ómenilor! Faca ceriulu, că acést'a progresare, desf incetinela, déra sigura a fondului nostru se ne insufle tuturor incredere in fortiele nóstre proprie, cari prelanga perseverantia barbatésca in urma ne voru duce de siguru la victori'a causei sante si juste natiunale romane, numai unirea si bunaintelegera d'intre noi se nu ne lipsesc!

Din siedintia comitetului „Fondului pentru infientarea unei scăole romane de fetitie in Clusiu“, tienuta in 2 Aprilie 1876.

Alesandru Lazaru, Dr. Gregoriu Silasi, Lazaru Baldi,
presiedinte. notariu. casariu.

(Statutele voru urmá).

Varietati.

(Flóre de socu). Scimu cu totii, ca copii patimescu iérn'a din caus'a recelei fórte multu de tuse. Câte odata inveriatoariulu abiá 'si aude vorb'a de tusitulu scolariloru. Déca tusea provine din recéla, seau adeca din aprinderea berigatei in urma unei receli, vindecarea ei urmáza de sene, avéndu numai pacientulu a fi liniscitu, a pazí o dieta usióra, carea nu irita, si a petrece in o casa cu aeru fórte curatu, de o temperatura de 15—16° R.

E bine inse a sprigini procesulu insanetosiarei, ceea ce se pote face prin beuturi calde si cleiose. Spre acestu scopu se recomenda unu midiloci bunu si simplu, carele se afla pretotindenea, adeca teea de flori de socu, seau ap'a, in carea s'a fiertu flori de socu si carea se bé cătu se pote de fierbinte, cu sacharu seau miere de stupi, fiendu ca flórea de socu este amara. O mana de flori fierite in c. 4 decilitri de apa ajungu de odata.

La scól'a din Nasaudu inveriatoarii provóca pre scolari a aduná flori de socu, le intindu pe acie si le punu in podulu scălei pentru folosulu scolariloru in casuri de lipsa. Amintim acést'a, fiendu ca chiar acumu inflorescu socii.

Asemene servitia face si ap'a, in carea s'a fiertu grauntia de cucurudiu.

Asudarea produsa prin beutura calda subtrage caldura dela partile aprinse si o conduce in pielea esterna a corpului, ér materiele cleiose servescu spre ungerea partiloru inflamate.